

2 Φεβρουαρίου, 1994

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 28 ΚΑΙ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ (ΑΡ. 1),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 882/92)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Αξιολόγηση — Δυνατή η αποτίμηση για μέρος του έτους.

5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Δεν μπορεί να προσδώσει από μόνη της έκδηλη υπεροχή εφόσον υπάρχει υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους αναφορικά με το προσόν πλεονέκτημα και τη σύσταση του Διευθυντή.

10 Ο αιτητής προσέβαλε την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους στη θέση Συντηρητή Δασών Α', επικαλούμενος τη μεγάλη του υπεροχή σε αρχαιότητα, έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

- 15 (1) Είναι δυνατή η βαθμολογική αποτίμηση έστω και για μέρος του έτους.
- 20 (2) Ο ενδιαφερόμενος είχε το πλεονέκτημα, τη σύσταση του Διευθυντή και κάποια υπεροχή στον παράγοντα αξία, όπως μπορεί να διαπιστωθεί από τις Υπηρεσιακές Εκθέσεις. Έτσι δεν είναι δυνατό η αρχαιότης από μόνη της να ανατρέψει την υπεροχή του ενδιαφερόμενου στα τρία κριτήρια. Η Επιτροπή δεν είχε άλλη εκλογή. Ακόμη και να γίνει αποδεκτή η εισήγηση του δικηγόρου του αιτη-

τή ότι ήταν ίσος σε αξία με τον ενδιαφερόμενο, η κατάσταση δεν αλλάζει. Δε θα υπήρχε δικαιολογία για την επέμβαση του αυθαιρετικού δικαστηρίου. Ο αιτητής δε θα απέδειχνε ούτε απέδειξε έκδηλη υπεροχή με την έννοια που έχει προσδώσει στη φράση η νομολογία.

5

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

10

Παπαϊωάννου ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 659,

Leonidou ν. Republic (1986) 3 C.L.R. 1918.

Προσφυγή.

15

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προάχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος στη μόνιμη θέση Συντηρητή Δασών Α', αντί του αιτητή.

20

Π. Φρακιάλας, για τον Αιτητή.

Δ. Παπαδοπούλου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Καθ' ης η αίτηση.

25

Cur. adv. vult.

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Η προσφυγή αφορά δύο μόνιμες θέσεις Συντηρητή Δασών Α'. Έμειναν κενές μετά την προαγωγή που πήραν οι κάτοχοί τους. Ακολούθησε πρόταση της αρμόδιας αρχής για την πλήρωσή τους. Είναι θέσεις προαγωγής. Προκρίθηκαν 9 από τους υποψήφιους που είχαν τα προσόντα για την κατάληψή τους. Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας επέλεξε το ενδιαφερόμενο μέρος Τάκη Χ. Τσιντίδη για τη μία από τις δύο θέσεις. Του πρόσφερε προαγωγή από 1/9/92. Η δημοσίευση στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας έγινε στις 25/9/92.

30

35

Ο αιτητής αμφισβητεί τη νομιμότητα της απόφασης βασικά για το λόγο ότι παραγνωρίστηκε η ουσιαστική αρχαιότητα που είχε απέναντι στον προαχθέντα συνάδελφό του. Είχε προσληφθεί στο Τμήμα Δασών την 1/7/75 ως ημερομίσθιος Δασολόγος, αλλά μονιμοποιήθηκε στη θέση Συντηρητή Δασών την 1/8/78. Ο διορισθείς ήταν πράγματι νεώτερος στην υπηρεσία. Η θητεία του στην ίδια θέση άρχισε από τον Ιούλιο του 1985.

40

Πρέπει όμως να εξετάσουμε πως έχουν τα πράγματα υπό το πρίσμα και των άλλων στοιχείων κρίσης. Ο ενδιαφερόμενος είναι κάτοχος τίτλου Μ.Σc σε παρεμφερές με τη δασολογία θέμα. Το οικείο σχέδιο υπηρεσίας το καθιστά με ρητή του διάταξη πλεονέκτημα. Ο αιτητής δεν είχε το επιπρόσθετο προσόν. Ούτε συστήθηκε από το διευθυντή του Τμήματος Δασών, όπως ήταν η περίπτωση με τον ενδιαφερόμενο. Να υπομνήσουμε στο σημείο αυτό ότι η σύσταση του προϊστάμενου θεωρείται αυθυπόστατο στοιχείο κρίσης. Βλέπε πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας στην *Νιόβη Παπαϊωάννου ν. Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 659.

Η αξία των διαδίκων, στο βαθμό που κατοπτρίζεται στις εκθέσεις αξιολόγησης ήταν, για τα πέντε τελευταία χρόνια, ως εξής:

15	Αιτητής	Ενδιαφερόμενος
	1987 "Α.Κ." (2-8-2)	"Ε" (12—0—0)
	1988 "Α.Κ." (3-7-2)	"Ε" (9—3—0)
	1989 "Ε" (8-4-0)	"Ε" (9—3—0)
20	E. Π.Ι. Ι. Μ.Ι.	E Π.Ι. Ι. Μ.Ι.
	1990 1 7 0 0	1 7 0 0
	1991 0 8 0 0	0 8 0 0

25 Από την παράθεση των στοιχείων προκύπτει ότι τα 3 τελευταία χρόνια οι διάδικοι ισοβάθμισαν. Παρατηρείται υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους κατά το 1987 και 1988. Ας σημειωθεί ότι η αξιολόγηση του 1988 αφορά μόνον περίοδο 3 μηνών. Για το υπόλοιπο διάστημα ο ενδιαφερόμενος έλειπε με εκπαιδευτική άδεια.

30 Απο πλευράς αιτητή τονίστηκε ότι το χρονικό διάστημα αξιολόγησης για το έτος αυτό ήταν περιορισμένο. Σωστά, αλλά είναι δυνατή η αποτίμηση έστω και για μέρος του έτους: *Λεωνίδας Λεωνίδου ν. Δημοκρατίας* (1986) 3 Α.Α.Δ. 1918.

35 Ο δικηγόρος του αιτητή ζήτησε να μη ληφθούν υπόψη οι εκθέσεις 1987 και 1988 γιατί ο προϊστάμενος αξιολογητής του αιτητή τήρησε μεροληπτική στάση απέναντί του εξαιτίας των τεταμένων τους σχέσεων. Η Ε.Δ.Υ. προς την οποία παραπονήθηκαν τόσο ο αιτητής όσο και ο Τ. Τσιντίδης εξέτασε τις παραστάσεις τους αφού

40 πήρε και τις απόψεις του Διευθυντή του Τμήματος Δασών, τις οποίες εκθέτει στις επιστολές του ημερ. 7/5/92 και 25/5/92. Όμως η Επιτροπή απέρριψε τις αιτιάσεις και των δύο υπαλλήλων σαν αναπόδεικτες. Ούτε τεκμηριώθηκαν με οποιοδήποτε στοιχείο ενώπιόν μου. Άλλωστε η αξιολόγηση του αιτητή από το 1980 μέχρι 1988,

όπως ορθά υπέδειξε η δικηγόρος των καθόν, ήταν η ίδια και με διαφορετικούς αξιολογητές-προϊσταμένους.

Με τα δεδομένα αυτά ο κ. Φρακάλας υπέβαλε ότι αγνοήθηκε ολότελα η αρχαιότητα του αιτητή από την Επιτροπή χωρίς να δώσει ικανοποιητική εξήγηση. Η κατοχή του πλεονεκτήματος δεν συνιστούσε υπεροχή και δεν μπορούσε να υπερφαλαγγίσει την τόσο μεγάλη αρχαιότητα του αιτητή. Η παραγνώριση του στοιχείου αυτού καθιστά την Επιτροπή ένοχη για κατάχρηση ή υπέρβαση εξουσίας. 5 10

Δεν μπορώ να συμφωνήσω με την εισήγηση αυτή. Τα στοιχεία επιμαρτυρούν το αντίθετο. Ο ενδιαφερόμενος είχε το πλεονέκτημα, τη σύσταση του διευθυντή και κάποια υπεροχή στον παράγοντα αξία, όπως μπορεί να διαπιστωθεί από τις υπηρεσιακές εκθέσεις. Έτσι δεν είναι δυνατό η αρχαιότης από μόνη της να ανατρέψει την υπεροχή του ενδιαφερόμενου στα τρία κριτήρια που μόλις εξέθεσα. Θα έλεγα ότι η Επιτροπή δεν είχε άλλη εκλογή. Ακόμη και να δεχθώ την εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή ότι ήταν ίσος σε αξία με τον ενδιαφερόμενο η κατάσταση δεν αλλάζει. Δε θα υπήρχε δικαιολογία για την επέμβαση του ακυρωτικού δικαστηρίου. Ο αιτητής δε θα απέδειχνε ούτε απέδειξε ειδηλη υπεροχή με την έννοια που έχει προσδώσει στη φράση η νομολογία: *Χ'Ίωάννου ν. Δημοκρατίας* (1983) 3 Α.Α.Δ. 1041, 1046. 15 20 25

Η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται χωρίς έξοδα. Η επίδικη πράξη vis-a-vis του αιτητή επικυρώνεται.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.